

عنوان مقاله:

تصویرشناسی دیگران در اشعار میرزاده عشقی

محل انتشار:

پژوهشنامه نقد ادبی و بلاغت، دوره 9، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

حسین حسن رضایی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تعامل و تفاهم علمی و فرهنگی میان ایرانیان و یونانیان از حدود سال پانصد قبل از میلاد فراهم شد و تا سده های چهار و پنج هجری (ده یازده میلادی) ادامه داشت. در این مدت، عناصر فرهنگی و اندیشگانی دو ملت، در ادبیات و فرهنگ یکدیگر نفوذ یافت؛ یونانی ها از دانش پزشکی ایرانیان بهره ها بردند و ایرانیان هم از فلسفه یونان. مطالعه در شخصیت، اقوال و احوال «دیوژن» نشان می دهد که او در قلمرو فرهنگ و ادب ایران (و مشرق زمین) ناشناخته بوده، غالب حکایت ها و روایت های مربوط به وی، به نام شخصیت های سرشناس دیگر (سقراط، بقراط و افلاطون) یا با عنوان های عام، مانند درویش، شیخ، عابد، حکیم، نشر یافته است و اسکندر نیز با عنوان کلی ملک و پادشاه آمده است. از سده های دوازدهم به بعد که حوزه های پژوهشی و روابط میان ملت ها گسترده تر می شود، شخصیت «دیوژن/دیوجانس» برای اهل تحقیق شناخته ترمی شود. این مقاله به روش تحلیلی، با رویکرد روابط بینامتنی از چشم انداز ادبیات تطبیقی، تاثیر، نفوذ و چرخش این عنصر یونانی را اعم از زندگی، احوال، اقوال و حکایت های مربوط به دیوژن یا متأثر از وی که در ادبیات ایران (فارسی و عربی) بازتاب دارد، بررسی می نماید و در بخش نتیجه گیری، تفاوت ها و تغییراتی را بیان می کند که در روند بومی سازی این انتقال صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

ادبیات مشروطه، شعر بیداری، گفتمان ادبی، تصویرشناسی، میرزاده عشقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1321683>

